

27 Απριλίου 2019

Άγιο Όρος: Μεγαλόσχημοι οι Καλαβρυτινοί μοναχοί Αλέξιος και Ευγένιος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιον Όρος](#)



Ο πατήρ Αλέξιος, έλαβε το Αγγελικό σχήμα μαζί με το όνομα «Φιλάρετος» προς

τιμή του μακαριστού προ-ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας

Μέσα σε κλίμα ιερής κατάνυξης πραγματοποιήθηκε, στην Ιερά Μονή Γρηγορίου στο περιβόλι της Παναγίας, το Άγιο Όρος, η τελετή Μεγαλοσχημίας των μοναχών Αλεξίου, με καταγωγή από την Ντούνισα Καλαβρύτων και Ευγενίου, με καταγωγή από τα Σελλά Πατρών, οι οποίοι, επί σειρά ετών υπηρέτησαν την ιστορική Ιερά Μονή Αγίας Λαύρας.

Ο πατήρ Αλέξιος, έλαβε το Αγγελικό σχήμα μαζί με το όνομα «Φιλάρετος» προς τιμή του μακαριστού προ-ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας.

Πατήρ Αλέξιος (νυν Φιλάρετος), εκάρει Μοναχός στην Ιερά Μονή Αγία Λαύρας Καλαβρύτων τον Ιανουάριο του 1994, την ίδια εποχή που ανέλαβε Ηγούμενος ο μακαριστός Φιλάρετος και ο π. Ευγένιος εκάρει Μοναχός στην ίδια μονή τον Ιούνιο του 1998.

Αμφότεροι, παρέμειναν στον Ιστορικό μας τόπο έως τον Μάιο του 2016, προσφέροντας όλα αυτά τα χρόνια τα μέγιστα στην Ιερά Μονή.

Το Ιούνιο του 2016, μετέβησαν στο Περιβόλι της Παναγίας, το Άγιο Όρος και συγκεκριμένα στην Ιερά Μονή του Οσίου Γρηγορίου, όπου εντάχθηκαν στο μονοχολόγιο της Μονής, συνεχίζοντας τον δύσκολο πνευματικό αγώνα.

Και οι δύο έλαβαν τον τρίτο και τελευταίο βαθμό του Μοναχισμού την ίδια μέρα, ο π. Αλέξιος (νυν Φιλάρετος), το πρωί και το π. Ευγένιος το απόγευμα, από τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής, πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Χριστόφορο, που τέλεσε την Ιερά Ακολουθία.

Παραβρέθηκαν, εκτός των αδελφών Μοναχών της μοναστικής κοινότητας, συγγενείς και φίλοι των Μοναχών, που συμπροσευχήθηκαν για την εκ Θεού ενδυνάμωσή τους, στα δύσκολα Μοναχικά και Ιερά καθήκοντά τους.

Η Ιερά Μονή Γρηγορίου

Η Ιερά Μονή Γρηγορίου είναι παραθαλάσσια, επί ακρωτηρίου της νοτιοδυτικής ακτής της Αθωνικής χερσονήσου, νότια της Μονής Σιμωνόπετρας και βορειότερα από τη Μονή Διονυσίου.

Σύμφωνα με χειρογραφικό κώδικα η Μονή αυτή δρύθηκε λίγο πριν από τα μέσα του 14ου αιώνα (1310). Ιδρυτής της είναι ο όσιος Γρηγόριος ο νέος επονομαζόμενος, ησυχαστής μαθητής του αγίου Γρηγορίου Σιναΐτη του μεγάλου δάσκαλου της νοεράς προσευχής. Έπειτα από μια τρομακτική επιδρομή που σημειώθηκε κατά της Μονής στα τέλη του 15ου αιώνα η Μονή ανάκαμψε δύο αιώνες μετά, από τις

γενναιόδωρες χορηγίες των Μολδαβών ηγεμόνων, για να δοκιμαστεί ξανά στην Επανάσταση του 1821 όπου και η σημερινή της ακμή ξεκίνησε μόλις στις αρχές του 20ου αιώνα.

Το Καθολικό της μονής Γρηγορίου, τιμώμενο στο όνομα του Αγίου Νικολάου, άρχισε να κτίζεται αμέσως μετά την πυρκαγιά του 1761.

Μεγαλόσχημοι Μοναχοί

Είναι η τρίτη και τελευταία βαθμίδα του μοναχισμού, στην οποία φτάνει ένας μοναχός όταν κριθεί άξιος της πνευματικής τελειότητας την οποία συνεπάγεται το Μεγάλο και Αγγελικό Σχήμα. Ο χρόνος, στον οποίο επιλέγεται ένας μοναχός να εισαχθεί σε αυτήν τη βαθμίδα ποικίλει. Ανάλογα με το τυπικό, που ακολουθεί κάθε Μονή, το Αγγελικό Σχήμα δίνεται σε μοναχούς και μοναχές είτε μετά από τρία χρόνια μοναστικού βίου (όπως για παράδειγμα στα κοινόβια μοναστήρια του Αγίου Όρους) είτε μετά από είκοσι πέντε ή τριάντα χρόνια μοναστικού βίου είτε μόνο λίγο πριν ξεψυχήσουν στο κρεβάτι τους είτε ποτέ.

Σε αυτήν τη βαθμίδα, ο μοναχός εισέρχεται μέσω της Ακολουθίας του Μεγάλου και Αγγελικού Σχήματος, μιας ιδιαίτερης ακολουθίας, που περιλαμβάνει τρίτη μοναχική κουρά και νέους όρκους ενώπιον ανθρώπων και αγγέλων. Θεολογικά, το Αγγελικό Σχήμα θεωρείται δεύτερο Βάπτισμα. Όπως οι νεοφώτιστοι, έτσι και οι μεγαλόσχημοι έχουν καθαριστεί από αμαρτίες του κόσμου και πλέον θεωρούνται επίγειοι άγγελοι ίσοι με τους Αγίους Αγγέλους. Ο μεγαλόσχημος μοναχός ενδύεται το εσώρασο, το Μεγάλο Σχήμα, τον ανάλαβο, τη ζώνη, το εξώρασο, τα σανδάλια, το καλυμμαύκι, το κουκούλι και το μανδύα.

Μετά τη κουρά του Μεγάλου και Αγγελικού Σχήματος, ο μεγαλόσχημος μοναχός παραμένει στο Ναό, φορώντας το κουκούλι του μέχρι να του διαβαστεί ειδική ευχή για τον Αποκουκουλισμό του. Παλαιότερα, ο αποκουκουλισμός λαμβάνει χώρα επτά ημέρες μετά την κουρά του μοναχού μετά τη Μικρή Είσοδο του Ευαγγελίου, ή άλλοτε. Σήμερα, συνηθίζεται να γίνεται την ίδια ημέρα της κουράς, μετά τη Θεία Λειτουργία. Σε αυτή τη σύντομη ακολουθία ο ιερέας ευλογεί το μοναχό (ή τη μοναχή) και κατόπιν αφαιρεί το κουκούλι από το κεφάλι του, παρακαλώντας τον Θεό να διατηρήσει τη Θεία Χάρη επάνω του και μετά από την αφαίρεση του κουκουλιού. Επίσης, ο ιερέας παρακαλά το Θεό να διώξει τα πονηρά πνεύματα και τις αμαρτίες από το λογισμό του μοναχού και να τον διαφυλάξει καθαρό και αναμάρτητο. Ο μοναχικός κανόνας του (δηλαδή η καθημερινή προσευχή του) είναι μεγάλος και μάλιστα μεγαλύτερος από τον κανόνα του μικρόσχημου

Πηγή: protothema.gr